

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-389/2014-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: P. Š. a spol. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

1. Obsah všeobecného spisu KSZ v Ústí nad Labem sp. zn. 4 KZN 411/2012
2. Kopie usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 11.12.2012
3. Kopie předložení stížností obviněných VSZ v Praze ze dne 28.12.2012
4. Kopie pokynu VSZ v Praze ze dne 14.1.2013
5. Kopie usnesení KSZ v Ústí nad Labem, pob. Liberec, podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu ze dne 15.3.2013

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněných P. Š., J. T. a J. P.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 15.3.2013 sp. zn. 4 KZV 61/2012.

Usnesením Policie ČR, KŘP Libereckého kraje, SKPV OHK ze dne 11.12.2012 č.j. KRPL-76846/TČ-2012-180080-BD bylo zahájeno trestní stíhání obviněných V.K., P. U.a, P. Š., J. T. a Z. D. pro skutek, popsáný ve výroku tohoto rozhodnutí, v němž byl spatřován zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a dále jím bylo zahájeno trestní stíhání obviněného J. P., který se měl v rámci téhož skutkového děje dopustit zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, opět ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Rovněž bylo zahájeno trestní stíhání právnických osob BUGABOO, s. r. o. a DOLCE SOGNO, s. r. o., pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné

povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, resp. v účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, s odkazem na § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (viz kopie č.l. 1 dozorového spisu).

Koncept tohoto usnesení před jeho vydáním převzal a odsouhlasil dozorový státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, jak je zřejmé z č.l. 416 a 433 všeobecného spisu.

Zmíněné usnesení následně napadli obvinění P. Š., J. T. a J. P. stížnostmi. S ohledem na svůj předchozí postup státní zástupce předložil dne 28.12.2012 tyto opravné prostředky se spisovým materiálem Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze s odkazem na § 146 odst. 2 písm. b) trestního řádu [přesněji § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu] k rozhodnutí (kopie č.l. 123 dozorového spisu). Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze ovšem důvod k vlastnímu postupu ve věci neshledala a dne 14.1.2013 předložené podklady vrátila dozorovému státnímu zástupci s tím, aby o podaných stížnostech rozhodl (viz kopie č.l. 165 dozorového spisu).

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, proto vydal usnesení ze dne 15.3.2013 sp. zn. 4 KZV 61/2012, kterým stížnosti obviněných podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl (viz kopie č.l. 646 dozorového spisu).

S popsáním postupem stran rozhodnutí o stížnostech obviněných se nelze v plném rozsahu ztotožnit.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu platí, že jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle § 146 odst. 1 trestního řádu, předloží policejní orgán věc k rozhodnutí státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento státní zástupce dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému státnímu zástupci.

Popsané ustanovení stanoví devolutivní účinek (uplatnitelný s výjimkou autoremedury) podání řádného opravného prostředku stížnosti, směřující proti usnesení policejního orgánu, v jehož důsledku vzniká příslušnost k rozhodnutí o něm nadřízenému orgánu, než je ten, který napadené usnesení vydal, resp. než je ten, který je sice formálně nevydal, avšak jeho vydání předem nařídil či alespoň odsouhlasil (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 16.7.2013 sp. zn. 7 Tz 32/2013, ze dne 16.10.2013 sp. zn. 3 Tz 51/2013 nebo ze dne 29.1.2014 sp. zn. 8 Tz 66/2013).

Jak však vyplývá z výše naznačené geneze trestní věci obviněných, zmíněné pravidlo respektováno nebylo, neboť ač státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, vyslovil zcela zřetelný souhlas se zahájením trestního stíhání obviněných a se zněním souvisejícího usnesení, což ho vyloučilo z následného rozhodování o stížnostech proti němu, o těchto opravných prostředcích rozhodl. Na porušení zásady ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu potom nemá zásadnější význam skutečnost, že státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, takto postupoval po pokynu státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze.

Na základě naznačených skutečností je třeba výše zmíněné usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, hodnotit jako rozhodnutí, jímž byl porušen zákon v neprospěch obviněných P. Š., J. T. a J. P..

Z výše uvedených důvodů proto **n a v r h u j i** , aby Nejvyšší soud České republiky

1. podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 15.3.2013 sp. zn. 4 KZV 61/2012 byl v neprospěch obviněných P. Š., J. T. a J. P. porušen zákon v § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu,
2. aby podle § 269 odst. 2 trestního řádu Nejvyšší soud toto unesení zrušil, včetně dalších rozhodnutí na ně navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále aby podle § 270 odst. 1 trestního řádu Nejvyšší soud přikázal Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednalo a rozhodlo.

Nejvyšší soud vydal rozhodnutí pod sp. zn.: [5 Tz 46/2014](#)